

muligt administrativt at fastsætte, at translatør-eksamen ikke blot kan aflægges for Translatørkommissionen, men også på anden måde, f. eks. på en højere læreanstalt i forbindelse med gennemgået dagskoleundervisning.

I stk. 2 er det angivet, at kommissionen er rådgivende for ministeren ved lovens administration. Det forudsættes, at ministeren, som det har været praksis hidtil, indhenter en udtalelse fra kommissionen til brug ved afgørelser i henhold til loven. Derfor foreslås, at kommissionen fremtidig betegnes „Translatørkommissionen“. Kommissionens sammensætning og de nærmere bestemmelser om kommissionens virksomhed foreslås som hidtil overladt til administrativ fastsættelse. I øvrigt forudsættes, at Translatørforeningen vil få adgang til at udtale sig i tilfælde, hvor der måtte opstå spørgsmål vedrørende translatørernes erhvervsmæssige interesser.

Til § 4.

Normalt må en beskikkelse bortfalde, såfremt vedkommende ophører med at opfylde betingelserne for at opnå beskikkelse.

Man har derimod fundet det betænkeligt at foreslå, at der tilvejebringes mulighed for administrativt at inddrage en allerede meddelt beskikkelse som translatør og tolk, såfremt den pågældende ved udøvelsen af sin virksomhed har givet grund til at antage, at han ikke fremtidig vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

For beskikkelser, der er frakendt, foreslås ligesom for beskikkelser, der er bortfaldet, at de for at udelukke misbrug straks skal tilbageleveres handelsministeriet.

Ligesom der om meddelelse af beskikkelse sker bekendtgørelse i Statstidende, bør der i Statstidende optages meddelelse om de beskikkelser, der bortfalder eller frakendes, men det er ikke fundet nødvendigt at anføre dette i lovteksten.

Til § 5.

Bestemmelsen giver personer, der har beskikkelse som translatør og tolk, eneret til betegnelsen „translatør“ og tilsigter tillige at forebygge misbrug af betegnelser, der kan forveksles med betegnelsen „translatør“. De tidligere bestemmelser herom foreslås tydeliggjort, og herunder har man endvidere fundet, at det for at effektivisere beskyttelsen vil være rigtigt ikke som hidtil at kræve, at de pågældende betegnelser skal være benyttet i reklameøjemed, for at benyttelsen kan anses for uberettiget.

Det forudsættes, at en translatør og tolk, hvis beskikkelse er bortfaldet eller frakendt, ikke vil være berettiget til at betegne sig som translatør.

Den hidtidige bestemmelse om, at der til de af translatører og tolke afgivne erklæringer til brug i retlige forhold vedrørende de under deres virksomhed henhørende forretninger er knyttet offentlig troværdighed, foreslås ikke opretholdt. De hidrører fra gammel lovgivning og må antages nu, hvor der er fri bevisbedømmelse, at være uden reel betydning.

Man har overvejet i denne lov at foreslå en bestemmelse om, at der til oversættelser i retssager så vidt muligt bør benyttes translatører og tolke. Man har dog i denne henseende fundet det tilstrækkeligt med bestemmelsen i retsplejelovens § 149 — hvorved bemærkes, at bestemmelser om oversættelse og tolkning i retssager naturligt hører hjemme i retsplejeloven.

Til § 6.

Translatører og tolke er pligtige at udføre de dem betroede hverv med omhu og nøjagtighed og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader. Tvistigheder om vederlagets størrelse vil kunne indbringes for domstolene. I øvrigt finder bestemmelserne i monopolloven anvendelse også for translatører, ligesom det er tilfældet for så vidt angår f. eks. advokater, læger og revisorer.

Ved bestemmelsen i stk. 2 opretholdes den nuværende ordning, hvorefter translatører og tolke skal anmelde, hvor de ønsker at have kontor.

Til § 7.

Det foreslås at opretholde hjemmelen for handelsministeren til at fastsætte nærmere regler for translatørers virksomhed m. v.

Sådanne regler må fastsættes i samråd med Translatørkommissionen, jfr. § 3, stk. 2, ligesom der bør gives Translatørforeningen adgang til at udtale sig om sådanne regler, inden disse fastsættes.

Til § 8.

Uanset at en translatør og tolks overtrædelse af lovens bestemmelser eventuelt vil kunne medføre erstatningsansvar, finder man, at der som hidtil bør være straf for overtrædelse af såvel bestemmelserne i lovens § 4, stk. 2, § 5 og § 6 som af de i medfør af loven udfærdigede forskrifter.

Efter de i stk. 3 foreslåede bestemmelser er translatører og tolke i deres hverv som hidtil undergivet straffebestemmelserne for forbrudelser i